

'Kleine Dorpen': verdwijnen burenhulp funest voor platteland

Leefbaarheid holt achteruit

■ NIEUW SCHEEMDA (DGP/ANP) - Het verdwijnen van de saamhorigheid en de gemeenschapszin in dorpen bedreigt de leefbaarheid op het platteland. Dat loerende gevaar wordt gesignaleerd door voorzitter Roel Mantingh van de Vereniging van Kleine Dorpen Groningen (VKDG). Volgens hem dreigt op het platteland het fenomeen burenhulp te verdwijnen en daarbij gaat 't niet om een specifiek Gronings probleem..

Doordat tegelijkertijd het aantal voorzieningen (winkels, scholen en openbaar vervoer) op het platteland afneemt, komen met name ouderen in de problemen. Ze kunnen volgens Mantingh nergens meer op terugvallen en worden gedwongen te verhuizen naar grotere woonkernen. Door de verschraving van het voorzieningenaanbod keren jonge gezinnen het platteland de rug toe.

Minder contact

Dorpelingen hebben minder contact met elkaar door het verdwijnen van winkels, postkantoren en kerken. De voorzitter van de vereniging, waarbij 130 Groninger gehuchten en dorpen zijn aangesloten, pleit daarom voor het creëren van nieuwe ontmoetingsplaatsen op het platteland. Mantingh denkt

▲ Roel Mantingh (links) in zijn 'eigen' Nieuw Scheemda. Hij maakt zich grote zorgen over de afnemende solidariteit op het platteland.

Foto:Dennis Beek

aan „de aanleg van knuffelmuren voor jongeren en een langere openstelling van dorpshuizen.”

Vanuit de achterban krijgt de overkoepelende dorps-

vereniging steeds meer klachten over de verminderde saamhorigheid die de ontvolking van het platteland in de hand werkt. Dorpscomités kunnen met moeite leden

activeren en inwoners mobiliseren.

Volgens Mantingh is dat voor een deel te wijten aan allochtone plattelandsbewoners. Mensen die de druk-

ke stad ontwijken en hun intrek nemen in een 'hutje op de hei' hebben in de regel weinig binding met de oorspronkelijke gemeenschappen.

Mantingh, vanaf de oprichting in 1978 betrokken bij de VKDG en bezig aan zijn laatste jaar als voorzitter, woont zelf in een klein dorp. In Nieuw Scheemda gaat het volgens hem momenteel redelijk goed. Maar hij hoort ook de geluiden uit dorpen waar het minder gaat: „De betrokkenheid van de bewoners wordt minder, die trend zie je duidelijk. Met elkaar de schouders eronder zetten, dat ontbreekt vaak.”

Ieder voor zich

Vooraf de individualisering van de maatschappij ziet hij als een oorzaak. 'Ieder voor zich', die leuze wordt ook in de kleine gemeenschappen gebruikt. „Aan de andere kant heb je ook mensen, die wel behoefte hebben om met elkaar te praten, maar voor hen zijn weer weinig ontmoetingsplaatsen. De bakker, de slager, ze zijn er vaak niet meer.”

Echte oplossingen heeft Mantingh niet voorhanden. Hij hoopt dat de projecten met dorpsbeheer in Nieuwolda en Drieborg navolging krijgen. In die kernen moeten de bewoners gezamenlijk, met provinciale steun, de handen uit de mouwen steken. Maar hij hoopt vooral dat „het gezonde plattelandsverstand van de echte dorpelingen zal zegenvieren.”

9930-6-96